

Beste geiten,

Na enkele jaren waarin het verenigingsleven zich heeft beperkt tot het niveau van een hart/longmachine wil ik nu proberen, gesteund door een bezield medelid, het sluimerende kaarsje nieuw leven te geven. Jullie zullen je afvragen, wie is hij, wie is het lid en in vredesnaam waar gaat het over? (Dat vraag ik me ook af).

Regelmatig verblijvend in de kantine van het suikerkindje van ons allemaal, Die Haghe, ving ik geluiden op die melancholiek van aard waren.

Menig lid is in de voorbijgaande jaren het stevig ingeslepen spoor van de N.D.V.B. kwijtgeraakt in drank (in melk of andere vormen), het andere geslacht dat herkenbaar is aan het ongespikkelde druifje op hele gevoelige plekjes en noeste arbeid. Al deze facetten hebben niet bijgedragen aan het warme gevoel dat in ons allen voor zo lange tijd leefde. Liefde, een hele diepe kijk op het leven, verbroedering in de zuiverste vorm en niet te vergeten ons symbool, door de samenwerkende staten binnen het kontinent waarop wij leven, gekozen tot het laatste redmiddel dat moet leiden naar een verzaaiing en een hele stevige inplant van het gevoel dat binnen onze vereniging leeft (1991 jaar van de geit).

Een ander alarmerend feit is het volgende. Onze zeer geliefde penningmeester, die zijn taak met zoveel toewijding tot nu toe heeft vervuld, altijd denkende aan onze krappe beurzen ("het hoeft niet veel te kosten") en de gorgelende huigspieren, heeft in zijn permanente diepe kontakten met "het kleinste lid" een nieuwe dimensie in zijn bestaan weten te vinden, wat heeft geresulteerd in de zuiverste vorm die in het intramusculaire contact tussen man en vrouw kan plaats vinden. Of wel, met andere woorden: "eeuwige trouw aan zijn Rina". Welke consequenties dit heeft voor zijn functie en de viering binnen de vereniging zal besproken worden op een nieuwe bijeenkomst.

Dat de huidige situatie ons noopt en uitzichtloos is, lijkt voor de hand liggend. Maar het mooie van deze vereniging is dat ze instort in de 7 rijke jaren en opbloeit in de 7 mageren. Daar komt nog bij dat zich een ander heuglijk feit voordoet. Met de smergel in mijn ogen en niet geheel zonder emotie kan ik u mededelen dat, zoals gebleken uit de eerste statuten, door mij zorgvuldig geconserveerd en gekoesterd, onze vereniging thans met trots zijn eerste lustrum kan vieren. Als je er aan denkt ("dat gun je je grootste vijand niet"), schiet onwillekeurig je gemoed toch vol. Vijf jaar lang goede produktieve bijeenkomsten, onderlinge steun, menigmaal naar "In den Hoof". Ja, leden, ik ben een trots voorzitter.

Zoals de hiërarchie het bepaalt, lieve beminden, rest mij nog een vraag. Uit eerder gepleegde kontakten schijnt het plannen van een nieuwe bijeenkomst niet gemakkelijk. Na wat beraad bleek juni toch weer centraal te staan en is een eerder tijdstip niet mogelijk. Het precies vaststellen hangt af van uw eigen plannen. Ik wil u hierbij dan ook vragen mij binnen enkele dagen een schriftelijk antwoord toe te sturen. Rest mij nog af te sluiten met de kreet van deze brief:

*"Groenten en fruit zitten barstensvol vitaminen,
kijk goed uit voor je kiest je concurbine".*

*Uitkijkende naar het schriftelijk antwoord, met doorziene groet, uw
voorzitter,*

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. H. Vlak', written in a cursive style.

*M. Vlak
Cathr. van Renesselaan 8f
2551 GM DEN HAAG*

*tel : 070-3911300
giro: 5670885*